

Τίτλος: «Ποιητής-σκεύος εκλογής: “Χίλια δωρήματα ο Θεός μας δίνει, / μα περισσεύει το ένα που τα κρύβει”»

Συγγραφέας: ΝΤΙΑ-ΤΡΟΟΔΙΑ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ

Λέξεις κλειδιά: Κυριάκος Χαραλαμπίδης, Νεοελληνική Λογοτεχνία, Νεοελληνική Ποίηση, Νεοελληνική Λογοτεχνία της Κύπρου, Διεθνές Συνέδριο «Κυριάκου Χαραλαμπίδη Επίσκεψις», Πρόγραμμα «Σπουδές στον Ελληνικό Πολιτισμό», μοντέλο επικοινωνίας του Jakobson, απόψεις περί ποίησης και ποιητικής, *Πρώτη πηγή* (1961), *Η άγνοια του νερού* (1967), *Το αγγείο με τα σχήματα* (1973), *Αχαιών Ακτή* (1977), *Αμμόχωστος Βασιλεύουσα* (1982), *Θόλος* (1989), *Μεθιστορία* (1995), *Δοκίμιν* (2000), *Αιγιαλούσης επίσκεψις* (2003), *Κυδώνιον μήλον* (2006) *Ολισθηρός Ιστός* (2009), *Ήμερος* (2012), *Στη Γλώσσα της Υφαντικής* (2013), *Ηλίου και σελήνης άλωσ* (2015)

Ημερομηνία δημοσίευσης: 2019

Εκδότης: Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου

Περίληψη: Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η συστηματική μελέτη των απόψεων του Χαραλαμπίδη, που αφορούν στον ορισμό και προσδιορισμό του συγγραφέα-ποιητή του πομπού δηλαδή, που αποτελεί έναν από τους βασικούς παράγοντες στη γλωσσική επικοινωνία, σύμφωνα και με το μοντέλο επικοινωνίας του Jakobson. Αφού κάνουμε μια σύντομη αναφορά στις σύγχρονες θεωρίες για τον ρόλο του συγγραφέα-ποιητή σε σχέση με τη δημιουργία και ερμηνεία του καλλιτεχνικού έργου, δεχόμαστε τη θέση πως ο συγγραφέας, όσο κι αν ορίζεται από εξωατομικές δυνάμεις, ασκεί καθοριστική δύναμη κατά τη διάρκεια της λογοτεχνικής σύνθεσης. Ως εκ τούτου, μελετώντας ποιήματα ποιητικής και το δοκιμιακό-κριτικό έργο του Χαραλαμπίδη, αναζητούμε τους όρους, τις προϋποθέσεις και τα γνωρίσματα με τα οποία ο ποιητής προσδιορίζει τον καλλιτέχνη-δημιουργό. Παράλληλα μελετάμε και τον ρόλο του στο κοινωνικό γίνεσθαι γενικότερα, καθώς και στις συγκεκριμένες ιστορικοκοινωνικές συνθήκες της ιδιαίτερης πατρίδας του ειδικότερα. Στις απόψεις αυτές επισημαίνουμε και σχολιάζουμε συγκλίσεις και ομοιότητες με αυτές άλλων δημιουργών, εκπροσώπων λογοτεχνικών ρευμάτων και σχολών, καθώς και με βασικές αρχές των σύγχρονων θεωριών της λογοτεχνίας. Ωστόσο, σε κάθε περίπτωση παρατηρούμε το νέο στοιχείο που ο ποιητής αυτός κομίζει, αφού ο χαρακτηρισμός του ποιητή ως «σκεύους εκλογής» τείνει να αγκαλιάσει όλες τις ιδιότητες: του ποιητή-προφήτη, του ποιητή-νομοθέτη, του ποιητή-αστρολόγου, του ποιητή-θυρεού, του ποιητή-τεχνίτη, ενώ επιπλέον προσδίνει στον όρο «ποιητής» μια μεταφυσική διάσταση, τέτοιαν που ανάγει σε θέματα πνευματικά και αποκαλυπτικά.